

[Auken.]

bliver vel om et par år en endelig afklaring af den indbyrdes sammenhæng mellem den overordnede fysiske og økonomiske planlægning og så sektorplanlægningen med den endelige fastlæggelse af samarbejdet mellem stat, amter og kommuner.

Sideløbende med den behandling af tredje etape i reformen af den fysiske planlægning, der nu skal foregå, kommer så diskussionen om en samlet økonomisk planlægning i hele den offentlige sektor gennem et mere permanent budgetsamarbejde mellem stat, amter og kommuner.

Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi i den fortsatte diskussion sørger for, at den ene hånd i folketinget ved, hvad den anden gør. Fysisk planlægning adskilt fra den økonomiske planlægning bliver let til ren beskæftigelsesterapi for arkitekter og andre teknikere, der kan lide at tegne streger på et kort — hvis der altså ikke er et grundlag i den økonomiske planlægning.

Det er derfor socialdemokratiets opfattelse, at man bør tilstræbe at få en samlet afklaring af forholdet mellem stat, amter og kommuner økonomisk såvel som fysisk og både på kort og lang sigt.

For os — det vil jeg gerne sige indledningsvis — er planlægning ikke et mål i sig selv, men kun et nødvendigt redskab til at sikre opnåelse af de politiske mål, vi sætter os. Den lokale planlægning må give et fyldestgørende og forståeligt grundlag for befolkning og politikere for at træffe de nødvendige politiske beslutninger om de målsætninger, der skal lægges til grund for udviklingen af de lokale samfund.

Forudsætningerne for planerne må klart lægges frem, og der må så vidt muligt arbejdes med valgmuligheder, som både lægger vægt på de tekniske og de økonomiske aspekter. Planlægningen må som proces aldrig blive en spændetroje for den styringsmæssige manøvrefrihed. Vi skal have planer, der er lette at ændre, når forudsætningerne eller vores målsætning ændrer sig. Planlægningen må have tilstrækkelig styrke i forhold til de private dispositionsfrihed, således at de overordnede samfundsmæssige hensyn sikres forrang i forhold til eventuelle private særinteresser. Og endelig må planlægningen udformes på en sådan måde, at befolkningen aktivt inddrages i beslutnin-

gerne, og sådan at der i planlægningsarbejdet bliver den størst mulige konfrontation af synspunkter og stadige efterundersøgelser af, hvordan gamle beslutninger fungerer i forhold til befolkningen, således at vi sikrer os, at den planlægning, vi kører videre med, hviler på et realistisk og fornuftigt grundlag. Planlægningen må ikke blot få et passivt præg, hvor man tilpasser sig udviklingen, uanset næsten hvor skæv den udvikling må være. Vi må bruge planlægningen som et værktøj, bl. a. til at gøre os til herrer over udviklingen og ikke til udviklingens slave.

Om miljøministerens lovforslag til kommuneplanlægning vil jeg gerne til indledning rosende sige, at der er lagt et meget stort og et meget konstruktivt arbejde for dagen ved udarbejdelsen af forslaget. Gamle, lidt forslidte kompetenceproblemer er forsøgt nytænkt på en inspirerende måde, og man har gjort et behjertet forsøg på at rydde op i den lovjungle, der med årene er vokset op omkring vores kommunale planlægning, selv om det skal understreges, at der i praksis måske ikke bliver så stor en ændring, som det umiddelbart kan se ud på papiret.

Ministerne skal også have tak for, at han har forsøgt at tilpasse den primærkommunale planlægning på en sådan måde, at den bliver et naturligt led i den samlede planreform.

Endelig er det tilfredsstillende, at lovforslaget fremkommer før sommerferien, altså før vi hører op med arbejdet i denne omgang, så der bliver tid til en grundig debat blandt de sagkyndige i kommunerne og, håber jeg, i en ret bred offentlighed. Den offentlige debat skulle gerne give minister og folketing den fornødne inspiration i det fortsatte arbejde.

Da denne debat skal efterfølges af en ny førstebehandling ved genfremsættelsen ved folketingsårsskiftet, og jeg da regner jeg med, at vi kan få forslaget fra miljøministeren genfremsat i dets endelige skikkelse, kan det ikke være rigtigt, at partierne nu foregriber hele den offentlige debat ved en alt for håndfast stillingtagen i dag. Derfor vil jeg indskrænke mig til at give nogle helt principielle meninger og synspunkter til kende.

Vi kan tilslutte os reformens endemål. Når der foreligger godkendte regionplaner, skal amterne kunne godkende kommunernes